

मृत्युलोभात् मृत्युकृतयुद्धलोभात् मृत्युसमये रक्षःप्रकृतिविपर्ययात्तस्य भगवत्तत्त्वं ज्ञात्वा तद्वस्तमृत्युलोभादित्यर्थः ॥ युद्धं युद्धं कुरुष्व ॥ अनुज्ञातः स्वरेणेतिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ जलार्द्रस्येति अनेन नादवैपरीत्येन मृत्युसान्निध्यं सूचितं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अहोइत्यादिव्यंगोक्तिः ॥ पुष्पैरिव परिक्षतइत्यनेन त्वगपि न विद्धेत्याशयः

खरस्त्रिशिरसातेन मृत्युलोभात् सादितः ॥ गच्छ युद्धेत्यभिज्ञातो राघवाभिमुखो ययौ ॥ ६ ॥ त्रिशिरास्तुरथेनैव वाजियुक्तेन भास्वता ॥ अभ्यद्रवद्रणे रामं त्रिशृंग इव पर्वतः ॥ ७ ॥ शरधारा समूहान्समहामेघ इवोत्सृजन् ॥ व्यसृजत्सदृशं नादं जलार्द्रस्येव दुन्दुभेः ॥ ८ ॥ आ गच्छंतं त्रिशिरसं राक्षसं प्रेक्ष्य राघवः ॥ धनुषा प्रतिजग्राह विधुन्वन्सायकान्छितान् ॥ ९ ॥ ससंप्रहारस्तु मुलोराम त्रिशिरसोस्तदा ॥ संव भूवातिवलिनोः सिंहकुंजरयोरिव ॥ १० ॥ ततस्त्रिशिरसावाणैर्ललाटे ताडितस्त्रिभिः ॥ अमर्षी कुपितो रामः संरब्ध इदमब्रवीत् ॥ ११ ॥ अहो विक्रमशूरस्य राक्षसस्येदृशं बलं ॥ पुष्पैरिव शरैर्यो हं ललाटेऽस्मि परिक्षतः ॥ १२ ॥ ममापि प्रतिगृहीष्वशरांश्चापगुणाद्भ्युतान् ॥ एवमुक्तस्तु संरब्धः शरानाशी विषोपमान् ॥ १३ ॥ त्रिशिरावक्षसि कुद्धो निजघान चतुर्दश ॥ चतुर्भिस्तुरगानस्य शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ १४ ॥ न्यपातय तं जस्वी चतुरस्तस्य वाजिनः ॥ अष्टभिः सायकैः सूतरथोपस्थेन्यपातयत् ॥ १५ ॥ रामश्चिच्छेद बाणेन ध्वजं चास्य समुच्छ्रितं ॥ ततो हतरथात्तस्मादुत्पतंतं निशाचरं ॥ १६ ॥ चिच्छेद रामस्तं बाणैर्हृदये सो भवज्जडः ॥ सायकैश्चाप्रमेयात्मा सामर्षात्तस्य रक्षसः ॥ १७ ॥ शिरांस्यपातय त्रीणि वेगवद्विस्त्रिभिः शरैः ॥ सधूमशोणितो द्दारी रामबाणाभिपीडितः ॥ १८ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ तुरगान् वेगवतोश्चानित्यर्थः

॥ १४ ॥ १५ ॥ हतरथात् हतहयसारथिकाद्रथात् ॥ १६ ॥ जडः आयुधपरिग्रह इति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥